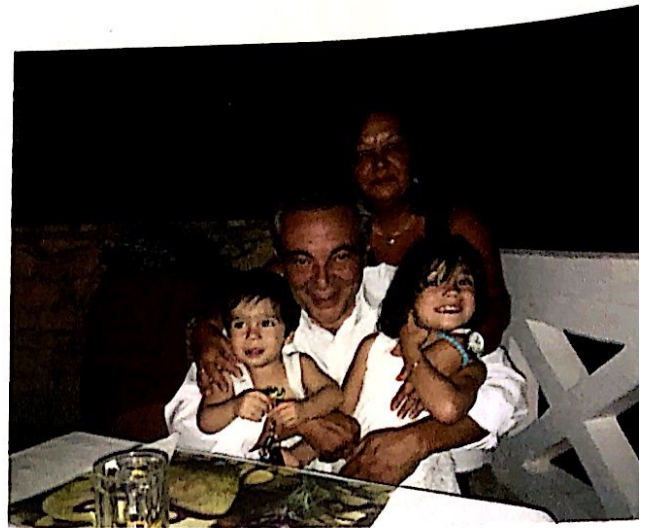

Η Ζάκυνθος, ή το «Τζάντε», ή το Φιόρο του Λεβάντε

(= Άνθος της Ανατολής) κατά τους Βενετσιάνους, είναι ένα από τα νησιά των Επτανήσων. Είναι το ενδέκατο σε έκταση νησί στην Ελλάδα, καθώς και το

τρίτο σε έκταση (μετά την Κεφαλονιά και την Κέρκυρα) και δεύτερο σε πληθυσμό νησί στα Επτάνησα. Η έκτάσή της είναι 406 τ. χλμ και ο πληθυσμός ανέρχεται στους 40.758 κατοίκους

(απογραφή 2011). Από την Πελοπόννησο απέχει 9,5 ναυτ. μίλια (από την Κυλλήνη του Νομού Ηλείας) και 8,5 ναυτ. μίλια από το πλησιέστερο βόρεια σε αυτή νησί, την Κεφαλονιά. Οι κάτοικοί της καλούνται Ζακύνθιοι, ή Ζακυθινοί. «Υρία», ένα από τα αρχαία ονόματα του νησιού της Ζακύνθου.

Το σχήμα της Ζακύνθου είναι ακανόνιστο τριγωνικό με το μεν βορειότερο άκρο του νησιού να καταλήγει στο ακρωτήριο Σκινάρι, ενώ στο νότιο-νοτιοανατολικό να σχηματίζεται ο κόλπος του Λαγανά μεταξύ των δύο ακρωτηρίων, Μαραθιά δυτικά και Γέρακας, ή Γεράκι, ανατολικό. Μέσα στον κόλπο του Λαγανά υπάρχουν τρία νησιά, το Μαραθωνήσι, ο Άγιος Σώστης και το Πελούζο, ενώ 37 ναυτικά μίλια νότια του Λαγανά βρίσκονται οι νήσοι Στροφάδες.

Ο κόλπος του Λαγανά, με τη μαγευτική παραλία του, έχει ανακηρυχθεί από το 1999 Εθνικό Πάρκο καθώς είναι τόπος ωτοκίας της υπό εξαφάνιση χελώνας καρέττα-καρέττα. Οι δυτικές ακτές έχουν μήκος περίπου 34 χιλιόμετρα είναι βραχώδεις και απότομες σχηματίζοντας πολλές σπηλιές και κοιλπίσκους. Αντίθετα, οι ανατολικές ακτές που βλέπουν προς την Πελοπόννησο και έχουν μήκος 37 χιλιόμετρα είναι αμμώδεις με όμορφες παραλίες.

